Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter:	Andersen, H. C.
Titel:	Udrag fra Dynd-Kongens Datter
Citation:	Andersen, H. C.: ”H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal”, i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 76. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeventyr03val-shoot-idm140098737852272/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)
Anvendt udgave:	H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

i gamle Dage, og som jeg gjør i Ægypten, hvor jeg er halv Kammerat med dem, uden at glemme mig, kiger i Kar og i Gryde! Nei, jeg sidder heroppe og ærgrer mig over hende – Tøs! – og jeg ærgrer mig over Dig med! Du skulde have ladet hende ligge i Aakanden, saa havde hun været væk!«

»Du er meget agtværdigere end din Tale!« sagde *Storkefader* – »jeg kjender Dig bedre, end Du kjender Dig selv!« [23]

Og saa gjorde han et Hop, to tunge Vingeslag, strakte Benene bagud og fløi, seilede afsted, uden at røre Vingerne, han var et godt Stykke borte, da tog han et kraftigt Tag, Solen skinnede paa de hvide Fjædre, Hals og Hoved strakte sig fremad! Der var Fart og Sving.

»Han er dog den Deiligste endnu af dem Allesammen!« sagde *Storkemoder,* »men jeg siger ham det ikke.«

Tidlig denne Høst kom *Vikingen* hjem med Bytte og Fanger; mellem disse var en ung, christen Præst, een af de Mænd, der forfulgte de nordiske Landes Afguder. Ofte i den sidste Tid var i Hal og Fruerstue blevet talt om den nye Tro, der bredte sig vidt om i alle Lande Syd paa, ja ved den hellige *Ansgarius* endogsaa var naaet op til *Hedeby* ved *Slien*; selv liden *Helga* havde hørt om Troen paa den hvide Christ, der af Kjærlighed til Menneskene havde givet sig hen for at frelse dem; det var for hende, som man siger, gaaet ind ad det ene Øre og ud ad det andet; det Ord Kjærlighed syntes hun kun at have Fornemmelse for, naar hun i den ynkelige Frø-Skikkelse krøb sammen i det aflukkede Kammer; men *Vikingefruen* havde lyttet til og følt sig forunderlig grebet ved de Sagn og Sagaer, der gik om Sønnen af een eneste sand Gud.

Mændene, komne hjem fra Tog, havde fortalt om de prægtige Templer af hugne kostelige Stene, reiste for ham, hvis Bud var Kjærlighed; et Par svære, gyldne Kar, kunstigt udskaarne [24] og heelt af det pure Guld, vare hjembragte, der var ved hvert en egen krydret Duft, det var Røgelsekar, som de christne Præster svang foran Alteret, hvor aldrig Blod flød, men Vinen og det indviede Brød forvandledes i *hans* Blod, som havde givet sig hen for endnu ufødte Slægter.

I Bjælkehusets dybe, steensatte Kjelder var den fangne, unge christne Præst bragt ned, smørt med Bastbaand om Fødder og Hænder; deilig var han, »som *Baldur* at see!« sagde *Vikingefruen* og hun rørtes ved hans Nød, men ung *Helga* lystede, at

---

27 grebet] greben A^2. 35 i] til C, i D.